

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
PHILIPPA LÉGERJA,

predstavljeni 8. julija 2004¹

1. To pritožbo je vložil Jan Pflugradt proti sodbi Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (peti senat) z dne 22. oktobra 2002², s katero sta bili zavrnjeni njegovi tožbi za razglasitev ničnosti njegovega ocenjevalnega poročila za leto 1999³ in ocenjevalnega poročila generalnega direktorja generalnega direktorata „Informacijski sistemi“ (v nadaljevanju: GD IS) Evropske centralne banke (v nadaljevanju: ECB) z dne 28. junija 2000 glede delovnih nalog, ki so mu bile dodeljene.

določeni s Sklepom z dne 9. junija 1998⁴, o Pogojih za zaposlitev osebja Evropske centralne banke (v nadaljevanju: Pogoji za zaposlitev).

3. Ti pogoji med drugim določajo:

I – Pravni okvir

2. V skladu s Protokolom o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (ECB), priloženim k Pogodbi ES (v nadaljevanju: Statut ESCB), Svet ECB na predlog Izvršilnega odbora določi pogoje za zaposlitev v ECB. Ti pogoji so bili

„9 (a) Zaposlitveni odnosi med ECB in njenimi uslužbenci se določijo s pogodbnimi o zaposlitvi, sklenjenimi v skladu s temi Pogoji za zaposlitev. Izvršilni odbor sprejme Pravila za zaposlene, s katerimi natančneje določi podrobna pravila Pogojev za zaposlitev.

[...]

1 — Jezik izvirnika: francoščina.

2 — Sodba Sodišča prve stopnje z dne 22. oktobra 2002 v zadevi Pflugradt proti ECB (T-178/00 in T-341/00, Recueil, str. II-4035, v nadaljevanju: izpodbijana sodba)

3 — Z dne 23. novembra 1999.

4 — Sklep Evropske centralne banke z dne 9. junija 1998 o sprejetju Pogojev za zaposlitev osebja Evropske centralne banke, spremenjen 31. marca 1999 (UL 1999, L 125, str. 32).

- (c) Pogojev za zaposlitev ne ureja nobeno posebno nacionalno pravo. ECB uporablja i) splošna načela, ki so skupna pravnim ureditvam držav članic, ii) splošna načela prava Skupnosti (ES) in iii) pravila iz uredb in direktiv (ES) glede socialne politike, ki so naslovljene na države članice. Vedno, ko bo treba, bo ECB uporabila te pravne akte. V zvezi s tem se bo skrbno upoštevalo priporočila (ES) s področja socialne politike. Pri razlagi pravic in obveznosti iz teh pogojev za zaposlitev bo ECB skrbno upoštevala načela, ki izhajajo iz uredb, pravil in sodne prakse glede zaposlenih v institucijah Skupnosti.
- aprila 1999⁶, v katerem je med drugim določeno:

„Člen 11

- 11.1. Vsak zaposleni v ECB je obveščen o delovnem mestu, ki mu je dodeljeno v sestavi ECB, o zanj upoštevni hierarhiji in poklicnih obveznostih.

[...]

- 10 (a) Pogodbe o zaposlitvi, sklenjene med ECB in njenimi uslužbenci, imajo obliko dopisa o imenovanju, ki jih podpišejo tudi uslužbenci. Dopisi o imenovanju vsebujejo pogodbene elemente, ki jih podrobneje določa Direktiva Sveta 91/533/EGS z dne 14. oktobra 1991 [...]⁵
- Člen 21, Pogoji za zaposlitev
- 21.1 Zaposlitvena razmerja med ECB in njenim osebjem urejajo Pogoji za zaposlitev in Pravila za zaposlene.
- 21.2 Svet, na predlog Izvršilnega odbora, odobri in spremeni Pogoje za zaposlitev. Opravi se posvetovanje z Razširjenim svetom v skladu s postopkom iz tega Poslovnika.
4. Prav tako na podlagi Statuta ESCB je Svet sprejel Poslovnik ECB, spremenjen 22.

5 — O obveznosti delodajalca, da zaposlene obvesti o pogojih, ki se nanašajo na pogodbo o zaposlitvi ali delovno razmerje (UL L 288, str. 32).

6 — UL L 125, str. 34, popravek v UL 2000, L 273, str. 40).

21.3 Pogoji za zaposlitev se izvajajo po Pravilih za zaposlene, ki jih sprejme in spremeni Izvršilni odbor.“

7. Z obvestilom z dne 28. junija 2000 je vodja oddelka tožeče stranke J. Pflugradtu poslal nov seznam odgovornosti, ki so mu bile določene kot koordinatorju UNIX. Ker s spremembami svojih odgovornosti, ki so izhajale iz tega obvestila, ni bil zadovoljen, je pri ECB neuspešno vložil različna notranja pravna sredstva. Tako se je obrnil na Sodišče prve stopnje, da bi dosegel razglasitev ničnosti tega obvestila ki je izpodbijani akt v zadevi T-341/00.

II – Dejansko stanje in postopek pred Sodiščem prve stopnje

5. J. Pflugradt je v ECB zaposlen od 1. julija 1998. Dodeljen je bil GD IS, kjer je od začetka svoje zaposlitve opravljal naloge „koordinatorja strokovnjakov UNIX“. 9. oktobra 1998 je potrdil besedilo dokumenta z naslovom „UNIX co-ordinator responsibilities“, ki je vseboval seznam različnih nalog, štiri dni kasneje pa je prejel dopis o sprejetju z retroaktivnim učinkom od dneva začetka zaposlitve.

8. Tako je torej J. Pflugradt 4. julija in 10. novembra 2000 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložil dve tožbi za razglasitev ničnosti ocenjevalnega poročila iz leta 1999 po eni strani in obvestila z dne 28. junija 2000 po drugi strani.

III – Izpodbijana sodba

6. ECB je za leto 1999 pripravila ocenjevalno poročilo o delu J. Pflugradta, ki ga je ta pri ECB neuspešno izpodbijal z različnimi notranjimi pravnimi sredstvi. Zatrjuje, da ocene v tem poročilu niso poštene in utemeljene. To je bil povod, da je pri Sodišču prve stopnje vložil tožbo za razglasitev ničnosti ocenjevalnega poročila iz leta 1999, ki je izpodbijani akt v zadevi T-178/00.

9. Sodišče prve stopnje je zadevi združilo⁷ zadevi T-178/00 IN T-341/00, in sicer v sodbi, ki jo je izdalo 22. oktobra 2002 in s katero je tožbi zavrnilo.

⁷ – S sklepom z dne 6. decembra 2001 je predsednik petega senata Sodišča prve stopnje za ustni postopek združil zadevi, ki je pripeljal do izpodbijane sodbe.

A – Tožba v zadevi T-178/00

12. Sodišče prve stopnje med drugim podrobneje navaja:

10. V okviru svoje tožbe za razglasitev ničnosti v zadevi T-178/00 J. Pflugradt zatrjuje, da mu ocenjevalno poročilo za leto 1999 odvzema določene pristojnosti glede zaposlenih, in sicer obveznost ocenjevanja članov skupine UNIX. To poročilo prav tako vsebuje različne ocene o njegovem delu, ki naj bi temeljile na nepravilnih dejstvih.

11. Sodišče prve stopnje je zavrnilo tožbi, pri čemer se opira na naslednje razlogovanje; prvič, opomni, da ECB na podlagi Statuta SECB deluje avtonomno, vendar pa se odnosi med ECB in njenim osebjem določijo s pogodbami o zaposlitvi, ki imajo obliko dopisa o imenovanju, ki ga ECB pošlje svojim uslužbencem, da ga podpišejo. Ti dopisi vsebujejo bistvene sestavine pogodbe, in sicer naziv, razred ali kratek opis dela. Sodišče prve stopnje navaja, da je ECB J. Pflugradtu poslala tudi dokument s seznamom nalog, specifično povezanih z njegovim delovnim mestom. Vendar pa lahko, kot podrobneje navaja Sodišče prve stopnje, ECB naloge spremeni samo, če ne gre za bistvene sestavine pogodbe.

„⁵⁴ ECB ima namreč tako kot vsaka druga institucija ali podjetje pristojnost organiziranja svojih služb in glede upravljanja s svojimi zaposlenimi. Kot institucija Skupnosti ima prav tako široko pristojnost za odločanje po prostem preudarku glede organiziranja svojih služb in glede dodeljevanja nalog svojim zaposlenim, da izpolni svoje naloge v splošnem interesu (glej po analogiji sodbi Sodišča z dne 21. junija 1984 v zadevi Lux proti Računskemu sodišču, C-69/83, Recueil str. 2447, točka 17, in z dne 12. novembra 1996 v zadevi Ojha proti Komisiji, C-294/95 P, Recueil str. I-5863, točka 40; sodbi Sodišča prve stopnje z dne 6. novembra 1991 v zadevi Von Bonkewitz-Lindner proti Parlamentu, T-33/90, Recueil str. II-1251, točka 88, in z dne 9. junija 1998 v zadevi Hick proti CES, T-176/97, Recueil FP str. I-A-281 in II-845, točka 36). Zato lahko sproti ocenjuje delovna razmerja s svojimi uslužbenci v kar največjem interesu službe, da doseže učinkovito organizacijo dela in usklajeno razdelitev različnih nalog med zaposlene ter se prilagodi različnim potrebam. Uslužbenec, ki je bil zaposlen za nedoločen čas, ki lahko traja vse do njegovega 65. leta, ne more razumno pričakovati, da bodo vsi vidiki notranje organizacije ostali nespremenjeni ves čas njegove kariere ali da bo ves čas le-te ohranil delovne naloge, ki so mu bile dodeljene ob zaposlitvi.“

- 55 V zvezi s tem je treba navesti, da je do zaposlitve tožeče stranke in sestave opisa delovnega mesta z dne 5. oktobra 1998 prišlo v splošnem okviru vzpostavitve služb ECB med prvim letom njenega delovanja. To je še zlasti razvidno iz začasne narave dodelitve delovnih nalog in odgovornosti iz tega opisa delovnega mesta. Za devet od njih omenjeni opis delovnega mesta namreč določa, da lahko tožeči stranki „v začetku tretje faze“ pomaga sodelavec. Poleg tega ECB v istem dokumentu navaja, da bo predlagala ponovni pregled celotne dodeljene delovne naloge in odgovornosti, „če bi se po prvem trimesečju izkazalo, da se celotni obseg dela na področju UNIX zmanjšuje, bi bilo primerno, da se vse delovne naloge koordinatorja UNIX opredelijo na novo (pri čemer se naj poskuša določiti opis, ki ustreza kategorijam nalog ECB), upoštevajoč pri tem vse takratne okoliščine in politike ECB“.
- 56 Poleg tega ta pogodba s tem, ko je v njej navedeno, da so pogoji za zaposlitev, „ki se glede na okoliščine lahko spremenijo“, sestavni del pogodbe o zaposlitvi tožeče stranke, izrecno določa, da se lahko vsebina delovnih razmerij spremeni glede na spremembe pogojev za zaposlitev.
- 57 Preveriti je treba, ali je obveznost ocenjevanja članov skupine UNIX bistvena sestavina glede na naloge koordinatorja skupine in ali ukinitve obveznosti ocenjevanja posega v bistvene elemente pogodbe o zaposlitvi tožeče stranke.
- 58 Ni sporno, da je tožeča stranka kljub spremembi delovnih nalog ohranila svoje delovno mesto „koordinatorja strokovnjakov UNIX“, ki sodi v skupino „professionals“, in naziv G s pripadajočimi osebnimi prihodki.
- 59 Iz opisa delovnega mesta z dne 5. oktobra 1998 izhaja, da je delovno mesto koordinatorja strokovnjakov UNIX predvsem tehnične narave, saj so naloge, povezane z zaposlenimi in upravo, šele drugotnega pomena. Tako odvzem nalog ocenjevanja članov skupine UNIX v celoti gledano ne zmanjšuje obsega delovnih nalog pod mejo, ki ustreza zaposlitvi tožeče stranke. V zvezi s tem je treba poudariti, da ni sporno, da tožeča stranka nikoli ni imela priložnosti izvesti ocenjevanja članov skupine UNIX, saj ji je bila ta obveznost odvzeta, še preden je ECB začela prvo letno ocenjevanje svojih zaposlenih. V teh

okolščinah obravnavana sprememba ni nazadovanje delovnega mesta tožeče stranke in se je zato ne more šteti kot ogrožanje bistvene sestavine pogodbe o zaposlitvi.“

opirajoč se na enake trditve kot v zadevi T-178/00, zatrjuje, da je ECB kršila pravico tožeče stranke do dodelitve na delovno mesto, ki ustreza njeni pogodbi o zaposlitvi.

13. V zvezi z drugim tožbenim razlogom glede ocene dela tožeče stranke Sodišče prve stopnje meni, da gre dejansko za izpodbijanje veljavnosti ocen, ki so jih nadrejeni J. Pflugradta podali glede njegovega dela v letu 1999, vendar pa Sodišče prve stopnje o tem ne more presojati. Nadzor zakonitosti, ki ga Sodišče prve stopnje opravlja nad ocenami v letnem ocenjevalnem poročilu, se nanaša samo na morebitno zlorabo pooblastil. Ker tožeča stranka ni dokazala obstoja tovrstnih okoliščin, je bil tožbeni razlog zavrnjen.

16. Sodišče prve stopnje je prav tako povzelo svoje razlogovanje iz prve zadeve in pri tem navedlo, da tožeča stranka ne more pričakovati, da bo ohranila določene posebne naloge, ki so ji lahko bile dodeljene ob njeni zaposlitvi v ECB. Navaja, da ECB ni prekoračila meje svojega pooblastila za organizacijo s tem, da je enostransko spremenila delovne naloge tožeče stranke, saj namreč ni sporno, da so bile te spremembe v interesu službe, hkrati pa tožeča stranka ohranja svoje bistvene delovne naloge in ni dokazala, da navedene spremembe posegajo v bistvene sestavine njene pogodbe o zaposlitvi.

14. Sodišče prve stopnje je torej v prvi zadevi zavrnilo tožbo J. Pflugradta.

17. Sodišče prve stopnje je torej tudi v drugi zadevi zavrnilo tožbo.

B – Tožba v zadevi T-341/00

IV – Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

15. S tožbo v drugi zadevi želi J. Pflugradt doseči razglasitev ničnosti obvestila z dne 28. junija 2000, s katerim je ECB spremenila njegove delovne naloge. Tožeča stranka,

18. J. Pflugradt je 18. novembra 2002 v sodnem tajništvu Sodišča vložil to pritožbo proti izpodbijani sodbi. ECB je odgovor na tožbo poslala 3. marca 2003.

19. Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

zaposlitev, ki naj bi jo Sodišče prve stopnje zagrešilo z neupoštevanjem pogodbene narave pravne zveze med ECB in njenimi zaposlenimi. Tako ECB ne bi smela enostransko spremeniti njegove pogodbe.

— razveljavi izpodbijano sodbo,

— razglasi za nični odločbi ECB in

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

22. Z drugim pritožbenim razlogom tožeča stranka zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje s tem, ko je pravila o uslužbencih Skupnosti preneslo na dodelitev nalog za zaposlene v ECB, dejansko kršilo navedeno načelo. In sicer predvsem s tem, ko ni navedlo, da bi ECB morala izkazati, da so spremembe delovnih nalog v interesu službe.

20. ECB predlaga Sodišču, naj:

— zavrne pritožbo in

23. S tretjim pritožbenim razlogom tožeča stranka zatrjuje, da Sodišče prve stopnje ni pravilno ugotovilo dejstva, s četrtem pa zatrjuje napačno presojo dejstev.

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

V – Pritožba

21. V podporo svoji pritožbi navaja J. Pflugradt več pritožbenih razlogov. Pri prvem gre za kršitev člena 36.1 Statuta ESCB in člena 9(a), prvi stavek, Pogojev za

24. Zadnji pritožbeni razlog temelji na nepravilni obrazložitvi sodbe Sodišča prve stopnje; tožeča stranka navaja, da pred Sodiščem prve stopnje ni želela izpodbijati ocene o svojem delu, ki ga je pripravila ECB v poročilu iz leta 1999, ampak dejstva, na katera je ECB oprla svoje ocenjevalno poročilo, o čemer pa se Sodišče prve stopnje po njegovem mnenju ni opredelilo.

25. Pritožbene razloge bomo preučili po tem vrstnem redu.

A – Tožbeni razlog glede napačne uporabe prava na podlagi kršitve člena 36.1. Statuta ESCB in člena 9(a), prvi stavek, Pogojev za zaposlitev

26. Prvi pritožbeni razlog izpodbija odločitev Sodišča prve stopnje glede pravne narave zaposlitvenih razmerij med ECB in njenimi uslužbenci ter ugotovitve Sodišča prve stopnje, da ima ECB pristojnost za odločanje po prostem preudarku glede dodeljevanja nalog svojim zaposlenim.

27. Po mnenju tožeče stranke iz besedila člena 9(a), prvi stavek, Pogojev za zaposlitev izhaja, da zaposlitvene odnose med ECB in njenimi zaposlenimi urejajo pogodbe o zaposlitvi⁸. Njihov pravni odnos je torej pogodbene narave. Izpodbijana sodba naj tako ne bi upoštevala obsega in organizacije avtonomije delovanja ECB glede na člen 36.1. Statuta ESCB.

28. J. Pflugradt zatrjuje, da je treba razlikovati med pristojnostjo ECB za odločanje po prostem preudarku glede dodeljevanja nalog zaposlenim in glede organizacije institucije, za katero ima institucija nedvomno široko pristojnost. Tako odnosi z uslužbenci temeljijo na pogodbenih odnosih, ki so v skladu z načelom avtonomije odločanja. Iz zgoraj navedenega izhaja, da ECB ne more enostransko spremeniti pogodbenih določil, sklenjenih med institucijo in tožečo stranko, niti po ocenjevalnem poročilu za leto 1999 niti po obvestilu z dne 28. junija 2000. Po mnenju tožeče stranke je namreč opis delovnega mesta sestavni del njegove pogodbe o zaposlitvi. Ta opis, ki vsebuje njegove glavne odgovornosti, je ECB poslala v potrditev tožeči stranki. Šele po potrditvi vsebine je bil med J. Pflugradtom in ECB sklenjen dopis o imenovanju⁹. Opis delovnega mesta je torej pogoj, da J. Pflugradt sprejme pogodbo.

29. ECB v odgovoru na tožbo navaja, da čeprav je narava pravne zveze med ECB in njenim osebjem pogodbeni, ni samo pogodbeni. Predvsem ne gre za pogodbo zasebnega prava. Pogodbo o zaposlitvi v veliki meri določajo kadrovske določbe iz Pogojev o zaposlitvi, katerih vsebina je podobna kadrovskim predpisom za uradnike in druge uslužbence. Zaradi te podobnosti je Sodišče prve stopnje v obravnavani zadevi uporabilo

8 — Pritožba (točka 4).

9 — V skladu s členom 10(a) Pogojev o zaposlitvi.

pravno prakso, ki institucijam Skupnosti priznava široko pristojnost za odločanje po prostem preudarku glede organiziranja služb in dodeljevanja nalog zaposlenim.

strank institucija Skupnosti, ki je odgovorna za izpolnitev nalog v interesu Skupnosti in pooblaščen za določitev predpisov, ki veljajo za njene zaposlene¹¹.

30. Po mnenju ECB je pristojnost institucije za odločanje po prostem preudarku splošne in deklaratorne narave in ne bi smela biti odvisna od narave delovnih odnosov med ECB in njenim osebjem, uradniki ali uslužbenci.

33. Zato odnosi z njenimi pogodbenimi uslužbenci prek določb Pogojev za zaposlitev temeljijo na pomembnih kadrovskih določilih, ki so navedeni v Pogojih za zaposlitev, kot jih je sprejel Svet.

Presoja

31. V nasprotju s trditvami tožeče stranke ne mislim, da je Sodišče napačno uporabilo pravo s tem, ko je ECB priznalo široko odločanje po prostem preudarku dodeljevanja nalog svojim zaposlenim, in s tem, ko je potrdilo spremembe ECB glede določenih odgovornosti tožeče stranke.

32. Ni sporno, da so odnosi med ECB in njenimi uslužbenci pogodbe narave¹⁰. Ta narava je konkretizirana s podpisom dopisa o imenovanju v skladu s členom 10 Pogojev za zaposlitev. Čeprav so ti odnosi pogodbene narave, pa je treba poudariti, da je ena od

34. Trditev tožeče stranke o razliki med pravnim položajem uradnikov in zaposlenih v ECB, ki naj bi izhajala iz pogodbenega odnosa in izvrševanja načela avtonomije delovanja, ni utemeljena. Res je, da so določila Pogojev za zaposlitev del pogodbe J. Pflugradta, vendar pa o njih ni bilo pogajanj med tožečo stranko in institucijo. Navesti je namreč treba, da gre v postopku zaposlovanja za razgovor in uskladitev volje, ki v skladu s Pogoji za zaposlitev vodita do dopisa o imenovanju. Naj izpostavim, da gre za pogodbo, ki zelo temelji na kadrovskih predpisih, ki celo v sklenitvi pogodbe dopušča malo pogodbene avtonomije morebitnemu prihodnjemu uslužbencu. Poleg tega člen 9(c), zadnji stavek, Pogojev za zaposlitev

10 — Glej predvsem sodbo z dne 18 oktobra 2001 v zadevi X proti ECB (T-333/99, Recueil, str. II-3021, točka 61).

11 — *Ibidem* (točka 63). Tu je Sodišče priznalo, da je bil Svet v okviru teh pogodbenih odnosov upravičen v pogojih za zaposlitev določiti disciplinsko ureditev, ki mu je med drugim omogočala, da je, če kdo od njegovih uslužbencev ni izpolnil obveznosti iz pogodbe o zaposlitvi, lahko sprejel potrebne ukrepe glede na odgovornosti in cilje, ki so mu dodeljeni. Gre za prikaz široke pristojnosti ECB za odločanje po prostem preudarku v okviru njenih odnosov z zaposlenimi.

določa, da se pri razlagi pravic in obveznosti iz tega dokumenta upoštevajo načela iz uredb in sodne prakse glede zaposlenih v institucijah.

35. Prav tako ugotavljam, da so Pogoji za zaposlitev, ki jih je sprejel Svet, v dokumentu, ki je napisan na splošen način in se ga gotovo lahko spremeni, vendar minimalno. Iz različnih različic Pogojev za zaposlitev izhaja, da določila zajemajo vse vidike delovnega odnosa in jih ni lahko spreminjati. Tako je treba, kot je to naredila ECB na obravnavi z dne 18. marca 2004, podrobneje navesti, da je bil element usklajene volje pri sklenitvi pogodbe o zaposlitvi dejansko samo podpis J. Pflugradta dopisa o zaposlitvi. Pri sklenitvi te pogodbe o zaposlitvi med tožečo stranko in ECB dejansko ni šlo za pravo pogajanje med njima.

36. Iz zgoraj navedenega zaključujem, da trditev tožeče stranke, da širokega pooblastila za odločanje po prostem preudarku, ki ga ima ECB glede svojih uradnikov, ni mogoče prenesti na odnose z njenimi zaposlenimi, ni utemeljena. Kot institucija mora ECB imeti možnost organizirati službo in dodeljevati delovne naloge zaposlenim v okviru svoje naloge v splošnem interesu. Razlika v kadrovskih predpisih glede uradni-

kov in uslužbencev ECB ne bi smela upravičiti različne presoje pri dodeljevanju delovnih nalog njenim zaposlenim in to ne glede na pravni akt pogodbe narave, ki je podlaga delovnega odnosa med ECB in njenimi zaposlenimi.

37. Trditev Sodišča prve stopnje iz točke 54 njegove sodbe, ki ECB priznava široko odločanje po prostem preudarku glede organiziranja njenih služb in glede dodeljevanja nalog njenim zaposlenim, je torej pravilna.¹²

B – Drugi pritožbeni razlog: nepravilna uporaba pravil, ki se glede uradnikov uporabljajo za spremembo delovnih nalog

38. Pri drugem pritožbenem razlogu tožeča stranka izhaja iz predpostavke¹³, da se načela, ki urejajo dodelitev delovnih nalog zaposlenim uradnikom, uporabljajo za zaposlene v ECB. Zatrjuje, da tudi ob taki predpostavki teh načel Sodišče prve stopnje ni spoštovalo.

12 — Glej predvsem sodbi Sodišča z dne 14. julija 1988 v zadevi Aldinger in drugi proti Parlamentu (23 in 24/87, Recueil, str. 4395) in Sodišča prve stopnje z dne 11. julija 1996 v zadevi Aubineau proti Komisiji (T-102/95, Recueil FP, str. I-A-357 in II-1053, točke od 28 do 30), ki določa, da velja dodelitev delovnih nalog zaposlenim tudi za organe, pristojne za imenovanje začasnih uslužbencev, na kar je opomnila ECB v odgovoru na tožbo (točka 74).

13 — To trditev ocenjuje kot nepravilno, vendar jo vzame za izhodišče svojega razlogovanja.

39. Tožeča stranka navaja, da po odvzemu njene odgovornosti ocenjevanja njeno delovno mesto v ECB ni bilo več enako, čeprav sta bila njena razred in plača enaka. Tožeča stranka navaja, da Sodišče prve stopnje s tem, ko te spremembe ni razveljavilo, ni pravilno uporabilo načel, ki urejajo dodelitev delovnih nalog zaposlenim uradnikom Skupnosti. Po mnenju tožeče stranke se Sodišče prve stopnje pri ugotavljanju enakovrednosti njegove zaposlitve ne bi smelo zadovoljiti z razvrstitjo v razred tožeče stranke, ampak bi moralo preučiti dejstva o obstoju te enakovrednosti.

vedno ustreza razredu, v katerega je bil zaposlen, in ohranja bistvene lastnosti¹⁵. Torej ne gre za nepravilno uporabo pravil o spremembi delovnih nalog.

42. Pritožbeni razlog o kršitvi načela enakovrednosti delovnih mest torej ni utemeljen.

40. Iz ustaljene sodne prakse Sodišča¹⁴ izhaja, da je ponovna dodelitev delovnih nalog uradniku mogoča, če je v interesu službe in če zagotavlja enakovrednost nalog. Zahteva se torej nanaša na ustreznost razreda in delovnega mesta, ne pa na delovne naloge, ki pripadajo delovnemu mestu.

41. V obravnavani zadevi pa je Sodišče prve stopnje v skladu z navedeno sodno prakso ugotovilo, da delovno mesto J. Pflugradta tudi po spremembi njegovih odgovornosti še

C – Tretji pritožbeni razlog: nepravilna ugotovitev dejstev

43. Pri tem pritožbenem razlogu J. Pflugradt zatrjuje, da Sodišče prve stopnje ni pravilno ugotovilo dejstev glede bistvenih elementov pogodbe, predvsem s tem, ko ni kot ključne odgovornosti opredelilo odgovornosti, ki mu je bila odvzeta, in sicer odgovornosti ocenjevanja članov skupine UNIX. Po mnenju tožeče stranke ni bila njena dolžnost prepričati Sodišče prve stopnje, da je šlo za odvzem bistvenih elementov njene pogodbe. Po mnenju tožeče stranke in v nasprotju s trditvami Sodišča prve stopnje iz člena 58 njegove sodbe, naj bi ji bila dejansko odvzeta ključna odgovornost, zato Sodišče prve stopnje s svojim stališčem naj ne bi pravilno ugotovilo dejstev.

¹⁴ — Glej predvsem zgoraj navedeno sodbo Lux proti Računskemu sodišču; sodbo z dne 23. marca 1988 v zadevi Hecq proti Komisiji (19/87, Recueil, str. 1681, točka 6) in zgoraj navedeno sodbo Ojha proti Komisiji (točka 40).

¹⁵ — Točki 58 in 90 izpodbijane sodbe.

44. Poleg tega tožeča stranka poudarja, da ECB pri podpori svoji odločbi o spremembi odgovornosti J. Pflugradta¹⁶ ni zatrjevala interesa službe. Tako Sodišče prve stopnje ne more navajati, da tožeča stranka ni izpodbijala, da je prišlo do te spremembe v interesu službe.

45. J. Pflugradt ima v ECB delovno mesto koordinatorja UNIX. Ocenjevanje članov skupine je del pogodbenih odgovornosti iz dokumenta, ki ga odobrila in podpisala tožeča stranka. Ta posebna delovna naloga mu je bila odvzeta.

46. V okviru svoje pritožbe tožeča stranka zatrjuje, ni bila njena dolžnost prepričati Sodišče prve stopnje, da je šlo za spremembe bistvenih elementov pogodbe o zaposlitvi. Iz ustaljene sodne prakse glede splošnih načel pa izhaja, da mora tožeča stranka predložiti dokaz za svoje trditve. Tako je bil J. Pflugradt dolžan predložiti dokaz o dejstvih, na podlagi katerih bi Sodišče v okviru svojih pristojnosti odločanja po temelju lahko presojalo pravilnost kvalifikacije. Tožeča stranka tega na prvi stopnji ni naredila, zato se na to pomanjkljivost v pritožbi ne more sklicevati.

47. V zvezi z drugo pritožbeno trditvijo, da je Sodišče prve stopnje nepravilno ugotovilo, da tožeča stranka ni izpodbijala, da je do spremembe njenih odgovornosti prišlo v interesu službe, mislim, da pritožbeni razlog J. Pflugradta ni dopusten. V skladu z ustaljeno sodno prakso ima Sodišče prve stopnje namreč izključno pristojnost za presojo dejstev, s katerimi je seznanjeno, in tožeča stranka te pristojnosti v pritožbi ne more izpodbijati¹⁷.

48. Posledično je treba tretji pritožbeni razlog zavreči kot nedopusten.

D – Četrty pritožbeni razlog: nepravilna presoja dejstev

49. J. Pflugradt zatrjuje, da Sodišče prve stopnje ni pravilno presodilo dveh izpodbijanih aktov, in sicer ocenjevalnega poročila in obvestila iz junija 2000¹⁸. Po njegovem mnenju je odvzem njegovih odgovornosti s strani ECB iz dopisa z dne 28. junija 2000 veliko korenitejši kot tisti iz ocenjevalnega poročila. Vendar pa po drugi strani Sodišče prve stopnje iz tega ni zaključilo, da se je pogodbeni položaj tožeče stranke bistveno spremenil.

¹⁷ — Glej predvsem sodbo z dne 1. junija 1994 v zadevi Komisija proti Brazzelliju Lualdiju in drugim (C-136/92 P, Recueil, str. I-1981, točka 49).

¹⁸ — Pritožba (točka 171).

¹⁶ — Pritožba (točka 173 in naslednje).

50. Ta pritožbeni razlog se dejansko nanaša na izpodbijanje presoje dejstev Sodišča prve stopnje. Kot pa je bilo pokazano že zgoraj, Sodišče ne more ocenjevati presoje dejstev, ki jo je opravilo Sodišče prve stopnje, ki ima za to izključno pristojnost. Četrty pritožbeni razlog torej ni dopusten.

E – Peti pritožbeni razlog: nepravilna obrazložitev sodbe Sodišča prve stopnje

51. V okviru tega pritožbenega razloga J. Pflugradt zatrjuje, da Sodišče prve stopnje ni pravilno obrazložilo sodbe. Pred Sodiščem prve stopnje je tožeča stranka namreč podala trditev, da njeno ocenjevalno poročilo za leto 1999 temelji na nepravilnih navedbah dejstev, v pritožbenem postopku pa tožeča stranka zatrjuje, da Sodišče prve stopnje ni odgovorilo na njeno trditev in zato ni pravilno obrazložilo svoje sodbe¹⁹.

52. J. Pflugradt zatrjuje, da se je Sodišče prve stopnje oprlo na nepravilno izhodišče, da je tožeča stranka želela izpodbijati oceno ECB o njenem delu, dejansko pa je izpodbijala samo dejstva, na katera je ECB oprla svoje ocenjevalno poročilo. Sodišče prve stopnje torej ne bi smelo zavrniti te trditve, meneč pri tem, da ne sme nadzirati presoje iz

ocenjevalnega poročila, kar tožeča stranka izpodbija.

53. Iz sodne prakse Sodišča izhaja, da mora obrazložitev, ki jo mora podati Sodišče prve stopnje, na jasen in nedvoumen način podati razlogovanje, tako da se lahko zainteresirane stranke seznani z razlogi sprejete odločbe in da lahko Sodišče opravi sodni nadzor²⁰. Sodišče prve stopnje je dolžno odgovoriti na dejansko podane tožbene razloge, drugače krši svojo obveznost obrazložitve.

54. Ta sodna praksa pa je omenjena, saj se pri obrazložitvi odločb Sodišča prve stopnje ne zahteva, da to podrobno odgovori na vsako trditev tožeče stranke, predvsem če ta ni dovolj jasna in natančna ter ni podprta z dokazi²¹.

55. V obravnavani zadevi je tožeča stranka izpodbijala nekatere navedbe dejstev, na katera je ECB oprla svoje ocenjevalno poročilo, ni pa izpodbijala samega ocenjevalnega poročila²². Vendar pa je treba ugotoviti, da J. Pflugradt razen naštevanja

20 — Glej predvsem sklep z dne 25. junija 1998 v zadevi Nizozemski Antili proti Svetu (C-159/98 P (R), Recueil, str. I-4147, točka 70).

21 — Glej sodbo z dne 6. marca 2001 v zadevi Connolly proti Komisiji (C-274/99 P, Recueil str. I-1611, točka 121).

22 — Pritožba (točka 192).

19 — Pritožba (točka 192 in naslednje).

nekaterih dejstev iz svojega ocenjevalnega poročila ne poda nobenih podrobnosti glede nepravilnosti dejstev.

podanih v podporo svojemu pritožbenemu razlogu, se J. Pflugradt posledično ni mogel sklicevati na nezadostno obrazložitev sodbe Sodišča prve stopnje.

56. Po mojem mnenju Sodišče prve stopnje ni kršilo obveznost obrazložitve, saj je svojo sodbo obrazložilo glede na tožbene razloge in trditve, ki so mu bili predloženi v okviru tožbe. Brez podrobnejše pojasnitve trditev,

57. Zadnji pritožbeni razlog glede nepravilne obrazložitve sodbe Sodišča prve stopnje ni utemeljen.

VI – Predlog

58. Na podlagi vsega zgoraj navedenega Sodišču predlagam, naj:

1. pritožbo zavrne in
2. tožeči stranki naloži plačilo stroškov.